

Miszné Korenchy Anikó beszámolója az alábbi két, Nagy-Britanniában megrendezett konferenciáról:

Connection, Action, Innovation (Kapcsolat, cselekvés és innováció)

Forging dynamic and lasting partnerships with communities (Dinamikus és tartós együttműködések kialakítása a közösségeinkkel)

2019. szeptember 11.– szeptember 13, Torquay Museum

GEM (Group for Education in Museums) Conference 2019

Napjainkban az örökségi tanulás központi gondolata: “nemcsak a közösségért, de a közösséggel együtt”. A múzeumok sem állhatnak magukban, hanem együtt kell lélegezniük a helyi, nemzeti és globális környezettel. A konferencia azt vizsgálta, hogyan építhetnek ki a múzeumok dinamikus és hosszan tartó kapcsolatokat a környezetükben lévő közösségekkel, s ez által hogyan bátoríthatják az innovációt, az állampolgári részvételt és erősíthetik a jól-létet. Szó esett azokról a kihívásokról is, amelyekkel a múzeumi munkatársaknak szembe kell nézniük, de hallhattunk kis és nagy múzeumok kiemelkedő projektjeiről is. Együtt kutattuk, hogyan fejlődhetünk...

Kapcsolat

- Közösségekkel való kapcsolódás egy szociálisan érzékeny és a résztvevők jól-létét erősítő központként.
- Olyan programok megvalósítása, amelyek inkluzívak, a jelen problémáira reflektálnak és többféle narratívát /véleményt képviselnek.
- A „község” jelentésének kutatása, és annak felfedezése, hogy ez hogyan befolyásolja a mindennapi gyakorlatunkat és az eredményeinket.

Cselekvés

- A múzeum semlegességének elvetése, az egyenlőtlenségek elleni felszólalás.
- Az előfeltételezések újra megvizsgálása, az önbizalom építése és a társadalmunkért és a jól-létünkért való cselekvésre buzdítás.

Innováció

- Hatékony és kitartó munkaerő kinevelése, akik képviselik a helyi közösségeket és értékelik a munkatársak és önkéntesek szakmai hozzájárulását.
- Tanulás a közösségeinktől, és a közös munka új és érdekes módszereinek megtalálása.
- Az emberek bátorítása, hogy hallassák a hangjukat, vállaljanak felelősséget és változtassanak a múzeumban, a múzeumokért és azokon keresztül.

Ezek voltak a konferencia részvételre inspiráló gondolatai, amelyeket izgalmas előadások és műhelymunkák során bontottunk ki.

A nagyon rövid és kevésbé formális köszöntések után a konferencia első gondolatébresztő előadását Kate Richards tartotta, aki a Squirle Arts egyik alapítója és igazgatója, illetve múzeumpedagógusként dolgozik a helyi Torre Abbey Museumban. A *Négyzetek, körök és fakanalak* című előadásában azt mutatta be, hogy milyen igények hozták létre 2017-ben ezt a szervezetet és hogyan működnek együtt a művészeti és környezetvédelmi nevelésben a helyi múzeummal. Kiemelte, hogy „Minden gyermek egy művész. Csak az a kérdés, hogyan maradjunk művészek mikor felnövünk.” (Picasso) Felszabadító üzenete az volt, hogy hagyjunk fel a tökéletességre törekvéssel.

A következő előadásban Piotr Bienkowsky a konferencia fő címét szedte ízekre, és az egyes kifejezéseket segített értelmezni. A közösségek értelmezése során elmondta, hogy az ún. nehezen elérhető közösségek nem biztos, hogy nehezen elérhetők, csak esetleg mi nem tettünk eleget azért, hogy megközelítsük őket. Felhívta a figyelmet a Paul Hamlyn Alapítvány által készített, *Whose cake is it anyway?* című kutatásra¹, amelyben 12 brit múzeum közösségi kapcsolatait vizsgálták részletesebben. Ebből azt a tanulságot emelte ki, hogy ne rejtőzködjünk a műtárgyaink mögött, hanem menjünk ki a környező közösségekhez, és a közös tanulás és reflektálás legyen a fő mozgatórugónk. Ez sokszor kisebb változtatásokat is igényelhet a munkatársak gondolkodásában, illetve a munkamenet megszervezésében. A fő, hogy hatással legyünk a környezetünkre, amelyhez a pénzbevétel csak egy eszköz (nem a cél).

¹ <http://ourmuseum.org.uk/wp-content/uploads/Whose-cake-is-it-anyway-report.pdf>

Az igen tanulságos *keynote* előadások után a tagok rövid prezentációi következtek:

Claire Marston, Community Engagement and Outreach Officer, az Aerospace Bristolból arról beszélt, hogy ez a speciális bemutatóhely hogyan alakult a helyi közösség fő találkozási pontjává, illetve hogy milyen programokkal csalogatják a demenciával élőket.

Isy Mead, Head of Learning and Participation, az átépítés alatt levő oxfordi Story Museumból arról mesélt, hogy milyen kiállításokkal és programokkal készülnek ebben a nagyon sajátos múzeumban, amely a tipikus angol mesék és képregények bemutatását tartja fő feladatának.

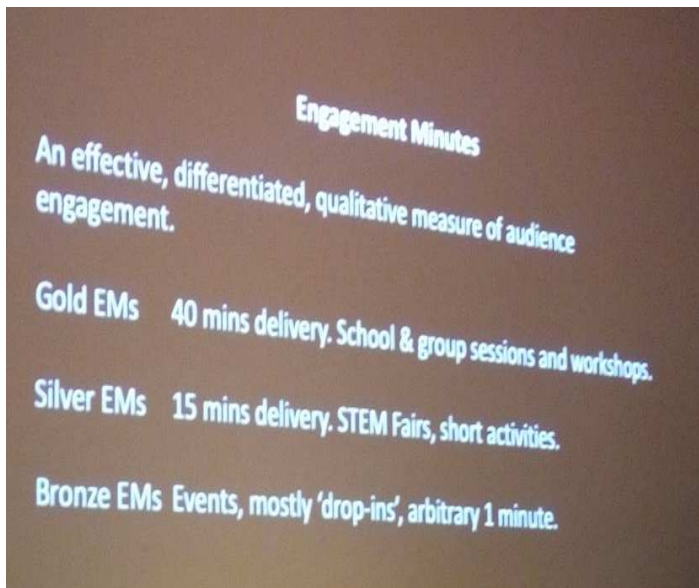
Caroline Marcus, Caroline Marcus Associates, GEM Chair of Trustees és Rosanna Heverin West, Caroline Marcus Associates *Retelling Her-story* címen a *SIX* című musicalról beszéltek, amelynek létrehozásában közreműködtek, és amely VIII. Henrik feleségeit mutatja be a korhű viselet sajátosságait is figyelembe vevő modern jelmezekben.

A szünet után műhelyek következtek, minden időszámban három igen érdekes műhelyből lehetett választani.

Én Samuel Fieldhouse, Education & Community Manager, Wessex Archaeology: *A huppanókon túl: a pedagógia ereje: hogyan használjuk a pedagógiát és a pszichológiát a stratégiaépítésre és eredményérésre* című – inkább előadás, mint - műhelyén vettem részt.

Hallhattunk az intermodális és multimodális tanulási stílusokról², elgondolkodhattunk arról, hogy miért hatékonyabb a kortársaktól való tanulás, illetve hogy mi is az a „sphere of influence” (befolyásolási kör), illetve a különböző tanulási környezetekről. Szó esett ennek kapcsán a fesztiválokön való megjelenésről, hogy ilyenkor szintén lehet hatékony tanulási lehetőségeket biztosítani, ha az ismeretátadási módszereinkkel is alkalmazkodunk a helyszín és a résztvevők sajátosságaihoz. Ezen felül még a megfelelő hatáskeltési időszávról is gondoltunk közösen, és megnyugtató volt hallani, hogy ha már néhány perben sikerült valamilyen hatást elérnünk, az már eredményként értékelhető.

Az ebéd utáni workshopnak Helena Garcia Carrizosa, Research Associate, Open University: *A sérültségi kategóriákon túl*) című műhelyét választottam, amelyben az ARCHES című Horizon 2020 projektet ismerhettük meg³.

Ebben a projektben digitális módszereket dolgoznak ki a sérült emberek hozzáférhetőségének a javítására. De a műhelyben nem csak digitális eszközökről hallhattunk, hanem megismerhettük a különböző sérüléssel élő emberek tanulási stílusait, és egyszerű ötleteket is hallhattunk a múzeumi információk velük való megosztására. Jó volt látni, hogy a projektben együtt dolgoznak a különféle sérüléssel / korlátozottsággal élő emberek és a múzeum munkatársai is. A műhelyvezető javaslatával, hogy minden múzeumra ráférne egy ún. skills audit, amikor felméri, hogy a kiállítások, programjaik, foglalkozásaik milyen képességű embereknek szólnak, nagyon egyet tudtam érteni.

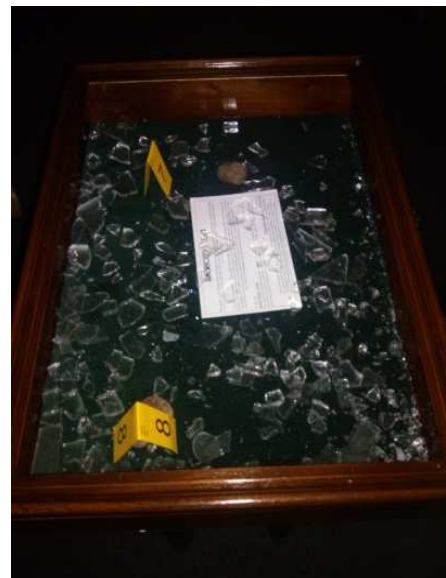
² <https://www.prodigygame.com/blog/multimodal-learning/>
³ <https://www.arches-project.eu/>

A nap befejezéseként két újabb gondolatébresztő előadást hallgattunk meg:

Melissa Strauss, Policy Project Manager, a National Lottery Heritage Fundtól ismertette a támogatási prioritásait, illetve Alex Coulter, Director, az Arts & Health South West / Chair, Culture, Health and Wellbeing Alliance igazgatója mutatta be a kultúra, egészség és jól-lét közötti összefüggéseket. Mindkét előadás hangsúlyozta a helyi szervezetekkel való együttműködés fontosságát, illetve a résztvevők aktív bevonását a döntési, tervezési folyamatokba.

Este a vacsora alatt egy múzeumi gyilkosságot oldhattunk meg az Amenhotep átka című játékban. Érdekes volt, hogy a múzeum kiállításával való első találkozásunk lényegében ekkor történt, így a kiállítások egy részét csak sötétben, vagy zseblámpákkal megvilágítva láthattuk, mivel ezek a játékok csak a bűneset különböző helyszíneit jelentették. Csapatunk sok nyomhoz nem tudott hozzáférni idő vagy valamilyen kód-megfejtési hiányosság miatt, azonban így is felfedtük a drágakő tolvaj és gyilkos kilétét a vidám velszi kollégákkal.

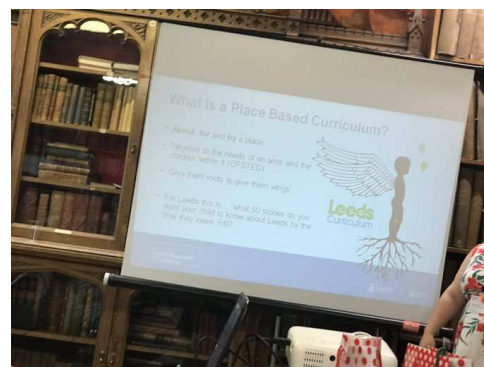
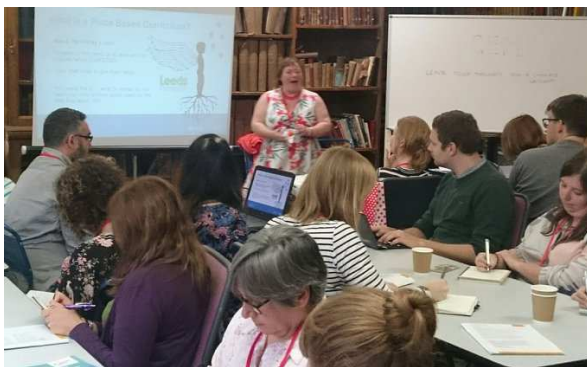
A csütörtöki nap szintén két gondolatébresztő előadással kezdődött: a konferencia egyik legizgalmasabb előadása: Dhikshana Pering, Young People's Producer előadása volt a Brent 2020 – London Borough of Culture Projectről. Jó volt belelátni ebbe a fiatalokkal szervezett projektbe, amelyben közösen fedezték fel kulturális és művészeti tevékenységeken keresztül,

hogy mi és hogyan reprezentálja őket legjobban. A fiatalok tervezték meg a honlapot, ők mondhatták meg, kit kérjenek fel szponzornak (Nike), ők voltak a projekt tényleges vezetői⁴.

Ezután Dr. Dominique Bouchard, Head of Learning and Interpretation, az English Heritage-től az észak-írekkel és írekkel végzett korábbi projektjeiről beszélt.

Ezután kisebb csoportokban lehetőségünk nyílt egyes témákat mélyebben körüljárni. Én a Kate Fellows, Head of Learning and Access, Leeds Museums and Galleries, Adam Jaffer, Curator of World Cultures, Leeds Museums and Galleries és Gabrielle Hamilton, Community Engagement Manager, Leeds Museums and Galleries által tartott „Akárcsak otthon” – *hogyan építsünk közösség-központú múzeumot?* címűt választottam. Ez az igen dinamikus műhely bemutatta, hogy a 9 múzeumot menedzselő vezetés hogyan próbálja megadni a munkatársaknak a megfelelő támogatást és képzést, ahhoz, hogy gyerekbarát és demensbarát szolgáltatásokat nyújthassanak. A különböző stratégiák és eljárások nem csak dísz tárgyak a munkatársak polcán, de nyitottak a közösség javaslatai alapján való fejlesztésre. Az ottlakókkal közösen dolgozták ki azt a hely-specifikus curriculumot, amelyben a megkérdezettek javaslatot tehetek arra az 50 történetre, amit szeretnének, ha a gyerekeik mindenképpen megismernének.⁵ Az előadók nyíltan beszéltek a projektben megtapasztalt kihívásokról, problémákról is.

A délutáni műhelyek közül egy velshi előadó, Ffion Davies, Senior Volunteer Coordinator, Amgueddfa Cymru – National Museum Wales: *Együtt dolgozva egy közös akcióterven* címűt választottam, amely olyan nagyon bevont minket, hogy szinte még jegyzetelni is elfelejtettem. A közös munka során párokban dolgoztunk, és a beszélgetéseken keresztül rápillanthatunk a saját munkánkra. Én a londoni Postamúzeum egy munkatársával az önkénteseinkről beszélgettem, s úgy láttam a közös munka számára is nagyon inspiráló volt. Ezen a műhelyen

⁴ <https://www.brent2020.co.uk/> és <https://www.facebook.com/LBOC2020/>
⁵ (<https://www.mylearning.org/explore/stories?search=Leeds+Curriculum>)

is elhangzott a „kritikus barátok” hasznossága, illetve, hogy úgy tudnak a partnereink legjobban segíteni, ha egy-egy napra megfigyelhetik a munkánkat, és belelátanak a különböző működési mechanizmusokba. Az is elhangzott, hogy mennyire fontos feltérképezni a nálunk levő javakat és forrásokat, ideértve az emberi erőforrásokat, képességeket is. Az előadó arra bátorított minket, hogy minél pontosabban határoljuk körbe, hogy mit ajánlunk, mivel így még jobban tudjuk majd magunkat értékelni.

Ezután gyors egymásutánban öt rövid plenáris prezentáció következett (mivel a programban jelzett hatodik elmaradt): Andrew James, Learning Manager, Historic Environment Scotland *Invisible Spaces: How punk, mod and skinhead girls from 1981 inspired Scotland's youth in 2018* című előadásának – amelyben egy fiatalokkal készített kiállítási folyamatot mutatott be – legnagyobb tanulsága az volt, hogy néha érdemes inkább utólag bocsánatot, mint előre engedélyt kérni.

Rhiannon Watkinson, Heritage Outreach Officer, a Royal Air Force Museumban, tartott nyelvgyakorló beszélgetéseket mutatta be részletesen a *The Chatty Men (and Women) of the Royal Air Force Museum's ESOL Conversation Café* című előadásában.

Marie Sellars, Heritage Learning Officer (West), The Churches Conservation Trust-tól és Caroline Wilkins, Heritage Learning Officer (South East) a The Churches Conservation Trust (Templom Konzerválási Alap) elmúlt 50 évét mutatták be, majd Rosalyn Wade, Learning Officer, Museum of Zoology, University of Cambridge *Az óceán dala: művészet, tudomány és a közösség bevonása* című előadása következett. Be kell vallanom, ezen a kettőn inkább csak testben voltam jelen, mivel nem éreztem őket túl relevánsnak a munkám számára, azonban, akit érdekel, a mellékelt programból olvashat róluk, illetve az előadók e-mail címét is megtudhatja, hogy további kérdéseket is feltegyen nekik.

Lindsey Atkinson, Community and Young Person Coordinator, a Tullie House Museum and Art Gallery-ből a *A titkos kert projekt*-ről mesélt, amelyben a helyi közösséggel együtt alakították ki a múzeum kertjét.

Rövid szünet után egy panelbeszélgetéssel folytatódott a program, amely a helyi múzeumfejlesztő szervezet összeállításában a *Kis körök, nagy ötletek* címet viselte. A beszélgetés legfőbb mondanója az volt, hogy fontos láthatóvá tenni azt, hogy nyitottak vagyunk, értékeljük a közösségünket, s ennek során igen fontos, hogy milyen nyelvezetet használunk. A felhozott példákból az is kiderült, hogy valóban lehetséges a különböző célokat közös tevékenységgel megvalósítani.

A konferencia szüneteiben a GEM képviselői jól bemutatták a közösség tagjainak a bevonását, mivel kis táblák segítségével mérték fel a tagok véleményét a prioritásaikról, illetve arról, hogy szerintük hogyan is kéne alakítani a szervezet jövőbeli stratégiáját.

A konferencia harmadik napján a gondolatébresztőnek szánt előadást Alexandra Bennett, Deputy Director Learning & Outreach, Qatar Children's Museum Project, Qatar Museums tartotta. Az előadás bemutatta, hogyan tervezik meg a helyi közösség bevonásával a hamarosan felépítendő Gyerekmúzeumot Dohában. Az előadás számomra legérdekesebb része az volt, amely arról szólt, hogy a különböző kézbe vehető tárgyakkal kapcsolatban megkérdezték a szülőket, hogy milyen, a tárggyal kapcsolatos történeteket szeretnének, ha a gyermekeik megismerhetnének.

Ezután következett a *Közösségi hangok: képviselő és befogadó gyakorlat* című panelbeszélgetés, amelynek én is résztvevője voltam. Beszéltem az iskolai közösségi szolgálat magyarországi gyakorlatáról. Sean Curran, Community Learning Manager, a National Trust-hoz tartozó Sutton House-ból egy provokatív gondolattal sokkolta a hallgatóságot, amely szerint múzeumi körökben túlságosan fent hordjuk az orrunkat és azt hisszük, hogy mindenkinek el kell jutnia múzeumba, azonban nem feltétlenül akar mindenki múzeumba járni...

Ebéd előtt még újra 3 műhelyből választhattunk, amelyekből én a *Ki dönt? Közösségi részvétellel készülő kiállítások és múzeumkritika* címűn vettem részt, amelyet Grace Todd, Senior Learning, Participation and Interpretation Officer, a cardiffi National Museum-ból vezetett. A műhely fontos megállapításai voltak, hogy a változás csak akkor kezdődhet, ha elfogadjuk, hogy valami nem megfelelően működik. A hajléktalanságról szóló közösségi kiállítás készítése során különböző kis kártyákon kiadott kérdésekkel próbálták a látogatókat bevonni a múzeummal és egymással folytatott párbeszédbe. Érdekes volt, hogy éppen a hajléktalan emberek nem akarták, hogy egy róluk szóló kiállítás készüljön, hanem ők egy szép művészeti kiállítást szerettek volna összeállítani. Hallottunk az Invisible Cities nevű szervezetről is, amelyik hajléktalanokat képez ki, hogy városnéző túrákat vezessenek a saját városukban⁶. Szó esett arról is, hogy az ilyen jellegű kiállítások, projektek nem fognak feltétlenül nagy látogatottságot generálni, de jó sajtót kaphatnak, és esetleg díjakat is nyerhetnek.

---

⁶ <https://invisible-cities.org/>

A pénteki gondolatébresztő előadás David Anderson, Director General, Amgueddfa Cymru – National Museum, Wales: *A változás útja* című provokatív előadása volt, amelyben a közpénzen fenntartott intézmények illetve a GEM szerepét, felelősségét boncolgatta egy „örült” világban. Hangsúlyozta, hogy a múzeumi szervezetek nem maradhatnak semlegesek, és felelősségük, hogy felszólaljanak az emberi jogokért. Bízott, hogy a szélesebb kontextusban megvalósuló tanulásért és a társadalmi igazságosságért szálljunk síkra.

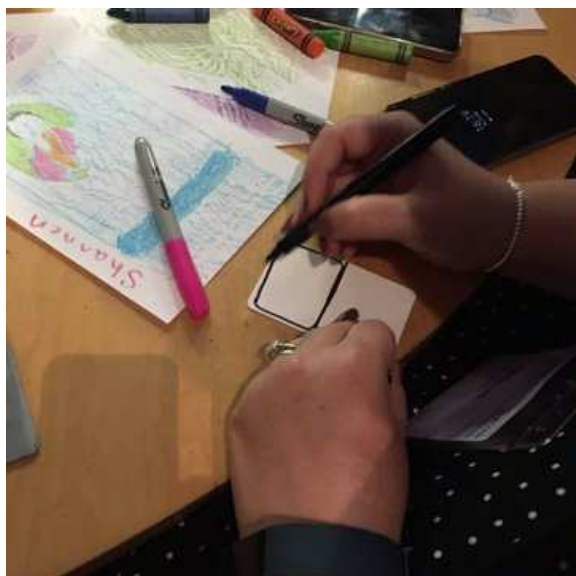
A délutáni műhelyekből én az Alison Bowyer, Executive Director, Kids in Museums és Laura Bedford, Head of Programmes, Kids in Museums által vezetett *Hogyan tudják a múzeumok támogatni és segíteni a fiatalok társadalmi akcióit és a jól-létét?* címűt választottam. Ebben megismerhettük a Kids in Museums szervezet tevékenységét, valamint elgondolkoztunk a jól-lét és a társadalmi akciók meghatározásain. Hallhattunk a Good Childhood Reportról (2019), amelyben a gyerekek és a fiatalok egyre növekvő boldogtalanságának okait vizsgálták⁷. Az előadó a Culture, Health and Wellbeing Alliance honlapjára irányított minket, ahol összegyűjtve megtalálhatjuk a múzeumok jól-léért kidolgozott projekteit⁸. Közülük is kiemelte a Dulwich Picture Gallery filmkészítő projektjét, amelyben fiatal önkéntesekkel 5 filmet készítettek arról, hogyan segít nekik a múzeum, hogy jobban érezzék magukat⁹. Természetesen ő is megosztotta velünk a kihívásokat: hogy milyen nehezen találtak partnereket, önkénteseket; hogy ismerni kell a határainkat, hiszen nem vagyunk terapeuták; hogy néha nehéz a gyűjteményeket is jól bevonni; hogy szükséges a reflektálásra időt beépíteni; illetve hogy milyen nehéz a jól-lét kérdését hosszú távon beépíteni a munkahelyi kultúrába, HR működésbe.

A konferencia utolsó műhelye valójában inkább kikapcsolódás volt, hiszen a játékról szólt. A *Múzeumi játékok a kiállításban: Gyertek és játsszatok!* címet viselte, és Gaby Lees, Sector Specialist: Community Arts, Barnsley Museums és Sarah Taylor, Sector Specialist: Family Learning, Barnsley vezették. Ebben a műhelyben az volt a legjobb, hogy valóban játszhattunk, rajzolhattunk, gyurmázhattunk, de közben sok olyan szempontot megoszthattunk egymással, amiket figyelembe kell vennünk a múzeumi játékok tervezésénél. Az egyik leghasznosabb hozadéka volt, hogy a műhely vezetői összegyűjtötték a résztvevők játékos példáit, amit aztán e-mailben megosztottak a résztvevőkkel.

⁷ <https://www.childrensociety.org.uk/what-we-do/resources-and-publications/the-good-childhood-report-2019>

⁸ <http://museumsandwellbeing.org/?key=>

⁹ <https://www.youtube.com/watch?v=pKMBGMHbhCw>

Naponkénti összefoglalók a GEM kommunikációs menedzserétől, Devon Turnertől:

<https://gem.org.uk/gem-conference-2019-wednesday-recap/>

<https://gem.org.uk/gem-conference-2019-thursday-recap/>

<https://gem.org.uk/gem-conference-2019-friday-recap/>

A konferencia után visszatértem Londonba, ahol a kollégák következő utazásaihoz szükséges kapcsolatokat igyekeztem kiépíteni illetve elmélyíteni, így találkoztam a

Museum of Brands, Packaging and Advertising igazgatójával, illetve Mark Wallissal, a Past Pleasures Ltd. vezetőjével. Sajnos a Museum of Brands, Packaging and Advertising még most sem mutatott hajlandóságot a velünk való együttműködésre.

Néhány nap szabadság után, 2019. szeptember 18-án pedig részt vettem az alábbi egynapos konferencián:

**Understanding, Reaching and Engaging Families
a National Family Learning Network Conference
a Campaign for Learning szervezésében.**

Ez olyan volt, mintha most ugyanakkor a kérdésnek a másik oldalát vizsgálhattam volna, hiszen ezen a rendezvényen csak kisebb számban voltak jelen múzeumokból, de nagy számmal a különböző önkormányzatok családi tanulásért felelős szakemberei. A konferencia gondolatébresztő nyitó előadását a szervezők képviselőjében Juliette Collier tartotta, aki a közös tanulás fontosságát hangsúlyozta. Ahhoz, hogy inkluzív tanulási gyakorlatokat alakítsunk ki a családban vagy egy múzeumban, fontos a másik másságának az értékelése, ezért érdeklődünk irántuk, kérdezzük meg őket. Érdekes a sikereket megünnepelni, a hozzájárulásokat értékelni. Felhívta a figyelmünket arra is, hogy nem mindenki értékeli a tanulást, tehát fontos megismerni az attitűdünket formáló tényezőket: az önbizalmunk fokát, az eddigi tanulással kapcsolatos tapasztalatainkat. És mi az, amit az emberek értékelnek? A családdal lenni, önmagunk lenni, illetve a barátokat. Kiemelte, hogy a családokkal való kapcsolat kiépítésekor fontos, hogy elismerjük az általuk hozott tapasztalatokat és szakértelmet. A számukra kidolgozott tevékenységekbe mind a szívet, mind az elmét vonjuk be, illetve az egész család számára nyújtunk valamit.

Bemutatta a Kulturális kereket, amely önmagunk vagy a partnereink jobb megismerésében segíthet¹⁰

¹⁰ <https://www.flickr.com/photos/ef/4086010671>

Szintén előremutató volt megismerni az Easy Peasy című honlapot is, amely a szülők kezébe ad hasznos eszközöket, játékokat a gyermekeik otthoni készségfejlesztéséhez¹¹. A Family Learning Festivalról¹² is érdekes volt hallani, és elgondolkoztam rajta, hogy van-e vajon Magyarországon ilyen, illetve hogy érdemes lenne-e bevezetni. Hallhattunk a politika által támasztott kihívásokról is, de úgy éreztem, hogy minden problémájuk ellenére még így is fényévekkel járnak előttünk...

Juliette Collier kiemelte, hogy a családi tanulásra való fókuszálásnak szervesen kell kapcsolódnia a mindennapi munkához, nem olyasvalami, amit ki- és bekapcsolgathatunk. Sőt mi több, az iskolai curriculum részének is kellene lennie. Fontosnak érzik, hogy a híres embereket, illetve a szakpolitikásokat is megnyerjék a kérdésnek. A családi tanulás bárhol történhet: az iskolában, közösségi házakban, könyvtárakban, múzeumokban és a munkahelyeken is.

Sajnos a programban megjelölt második előadás elmaradt az előadó, John Grant betegsége miatt.

A délelőtti műhelyek közül azt választottam, amelyben Sandra Hedblad, a London Museum Senior Learning Manager-e osztotta meg tapasztalatait egy családi panelről, amellyel egy új helyszínen megnyíló múzeum családi programjainak kialakításán dolgoztak együtt. Sandra idézte a szakirodalmat is arról, hogy a látogatók mire emlékeznek a látogatásaikból¹³:

- * Olyan dolgokra, amik kielégítik azokat az igényeiket, érdeklődésüket, amikkel jöttek.
- * Amik érzelmileg megérintik őket.
- * Amelyek a korábbi tapasztalataikkal is egybevágnak.
- * Amik teljesen újak számukra.

Az előadó részletesen bemutatta, hogy hogyan választották ki a résztvevő családokat; milyen tevékenységeken át oldották fel a kezdeti feszengést; hogyan ismerték meg a véleményüket a kidolgozandó tevékenységekkel, foglalkozásokkal kapcsolatban. Amit a folyamat során tanultak:

- * a családok szeretnek együtt feladatokat megoldani, rejtvényeket megfejteni;
- * a közös élmények emlékezetesebbek;
- * néhány egyszerű változtatással nagy hatást lehet elérni (pl. a jelek áthelyezése stb.);
- * néhány fejlesztés egyelőre elérhetetlen, de érdemes azokra is törekedni;
- * a családok számára a fő vonzerőt a tanulás és a szórakozás lehetősége jelenti;
- * Fontosak a barátságos munkatársak és a jó felszereltség (bolt, kávézó, WC-k és pelenkázó helyek, a recepció, a ruhatár, ahol babakocsik is leparkolhatók, stb.);
- * a családok szeretik, ha meghallgatják őket és szeretnek magukról beszélni;
- * egy panel jó módja az értelmes, hosszú távú kapcsolatok kialakításának;
- * ha megkérdezzük a felhasználókat, ők megtalálják a megoldásokat a problémáikra;
- * valami ellentételezésnek kell lennie a panelben való részvételért.

---

¹¹ <https://www.easypeasyapp.com/>

¹² <https://www.familylearningfestival.com/>

¹³ Dr. John H. Falk: Understanding museum visitors' motivation and learning - [https://slks.dk/fileadmin/user_upload/dokumenter/KS/institutioner/museer/Indsatsomraader/Brugerundersogelse/Artikler/John Falk Understanding museum visitors motivations and learning.pdf](https://slks.dk/fileadmin/user_upload/dokumenter/KS/institutioner/museer/Indsatsomraader/Brugerundersogelse/Artikler/John_Falk_Understanding_museum_visitors_motivations_and_learning.pdf)

Az ebéd utáni előadást Anna Bird, Head of Education tartotta a Behavioural Insights Team-től *Hogyan segítheti a viselkedéstudomány a szülők bevonását?* címmel. Érdekes volt hallani, hogy mi mindennel lehet fokozni a tanulási és adakozási kedvet (egyszerűvé és vonzóvá kell tenni kis ajándékokkal, mosolygó arccsákkal, leegyszerűsített hozzáféréssel, pozitív megfogalmazással). Bemutatott egy családi játékokkal teli applikációt is, amely jelenleg még bevezető stádiumban van: TIG – Tips, ideas and games¹⁴.

Zárásként ismét Juliette Colliert hallgathattam meg a *Hogyan toborozunk családokat a családi kurzusokra és tegyük őket visszatérővé?* című műhelyén, amelyben megoszthattuk egymással a tapasztalatainkat, és megismerhettük az általuk kidolgozott anyagokat is. Pl. a Family Fortunes¹⁵ című programot, amelyben hátrányos helyzetű családokat tanítottak a pénzüik beosztására. Juliette hangsúlyozta, hogy fontos megismerni, ki honnan jön, milyen tapasztalatai és szükségletei vannak a tanulással kapcsolatban. A műhely legfontosabb üzenete az volt, hogy van elérhető forrás a tanulás népszerűsítésére, de sokszor más nevet kell adjunk az ilyen projekteknek, illetve, hogy legyünk pozitívak, ünnepeljük meg a sikereinket, s mutassuk meg azokat a döntéshozóknak is.

Köszönet a Tempus Közalapítvány Erasmus + támogatásáért.

Az utazás az MKVM 2019-1-HU01-KA104- 060602 számú pályázatában valósulhatott meg.

---

¹⁴ <https://appadvice.com/app/tig-tips-ideas-and-games/1463067305>

¹⁵ <https://www.campaign-for-learning.org.uk/family-fortunes-1>